

Nr 315

Av herr **Johansson** i Stockholm, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Konstnärlig utsmyckning av statliga byggnader.*

Anslaget för konstnärlig utsmyckning av statliga byggnader under åttonde huvudtiteln har icke utökats, trots att statens konstråd hemställt att anslaget bör höjas med 150 000 kronor. Jag erinrar om Arthur Engbergs reform i slutet av 1930-talet, enligt vilken minst en procent av byggnadsanslaget för varje statlig nybyggnad skulle användas för konstnärlig utsmyckning. Denna reform försattes ur kraft under krigsåren och har senare icke återinförts.

Det senaste årets ekonomiska nedgång och åtstramning på alla områden har avsevärt försämrat de svenska konstnärernas levnadsbetingelser. De tillhör de fria yrken som får den allvarligaste känningen av en sådan nedgång. Statsmakterna bör slå vakt om Sveriges kulturella värden och se till att de aktiva kulturarbetarna icke drabbas av svält och umbäranden och därmed hindras i sin konstnärliga verksamhet. Jag är alltjämt anhängare av den av riksdagen suspenderade reformen att minst en procent av totalkostnaden för ett statligt nybygge skall gå till konstnärlig utsmyckning. Då det knappast torde finnas någon utsikt att i år få riksdagen med på ett sådant beslut anser jag dock att riksdagen bör bifalla den anslagshöjning som föreslagits av statens konstråd.

Med hänvisning till denna motivering föreslår jag,

att riksdagen måtte besluta att till konstnärlig utsmyckning av statliga byggnader för budgetåret 1959/60 anvisa ett reservationsanslag av 350 000 kronor.

Stockholm i januari 1959

Gustav Johansson
